

32006D0719

26.10.2006.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 297/1

ODLUKA VIJEĆA**od 5. listopada 2006.****o pristupanju Zajednice Haškoj konferenciji o međunarodnom privatnom pravu**

(2006/719/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 61. točku (c), u vezi s prvim podstavkom članka 300. stavka 2. te drugim podstavkom članka 300. stavka 3.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir pristanak Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

budući da:

(1) Cilj je Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu (HCCH) raditi za postupno sjedinjenje pravila međunarodnog privatnog prava. HCCH je do sada usvojila znatan broj konvencija u raznim područjima međunarodnog privatnog prava.

(2) Od stupanja na snagu Ugovora iz Amsterdama, Zajednica je nadležna za usvajanje mjera u području sudske suradnje u građanskim stvarima s prekograničnim implikacijama ako je to potrebno za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Zajednica je primijenila ovu nadležnost usvajanjem brojnih instrumenata od kojih se mnogi, djelomice ili potpuno, podudaraju s područjima rada HCCH-a.

(3) Zajednici je prijeko potrebno dodijeliti status koji odgovara njezinoj novoj ulozi glavnog međunarodnog sudionika u području građanske pravosudne suradnje i omogućiti izvršenje vanjske nadležnosti sudjelujući kao punopravna članica u pregovorima o konvencijama HCCH-a u područjima svoje nadležnosti.

(4) Odlukom od 28. studenoga 2002. Vijeće je ovlastilo Komisiju za pregovore o uvjetima i načinima pristupanja Zajednice HCCH-u.

(5) Zajedničkim pismom Komisije i predsjedništva HCCH-a od 19. prosinca 2002. Zajednica je podnijela zahtjev za članstvo u HCCH-u te je zatražila otvaranje pregovora.

(6) U travnju 2004. posebno povjerenstvo za opća pitanja i politiku HCCH-a izrazilo je jednoglasno gledište, da, u načelu, Zajednica bi trebala postati članica HCCH-a te je utvrdilo određene kriterije i postupke za načine svog članstva.

(7) U lipnju 2005. Diplomatska konferencija HCCH-a konsenzusom je donijela izmjene Statuta HCCH-a (Statuta) potrebne za dopuštenje pristupanja regionalne organizacije za ekonomsku integraciju nakon čega su članovi HCCH-a pozvani da glasuju za te izmjene, ako je moguće u roku od devet mjeseci.

(8) Izmjene Statuta stupaju na snagu tri mjeseca nakon što glavni tajnik HCCH-a obavijesti članice da je postignuta potrebna dvotrećinska većina za izmjenu Statuta. Ubrzo nakon stupanja na snagu, na izvanrednoj sjednici Vijeća za opće poslove i politiku službeno će se odlučiti o pristupanju Zajednice HCCH-u.

(9) Rezultat pregovora o reviziji Statuta je zadovoljavajući, uzimajući u obzir interese Zajednice.

(10) Članak 2A. revidiranog Statuta daje Zajednici kao regionalnoj organizaciji za ekonomsku integraciju pravo na članstvo u HCCH-u.

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

- (11) Zajednica bi trebala pristupiti HCCH-u.
- (12) Sukladno članku 3. Protokola o položaju Ujedinjene Kraljevine i Irske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Ujedinjena Kraljevina i Irska sudjeluju u donošenju ove Odluke.
- (13) Sukladno člancima 1. i 2. Protokola o položaju Danske priloženog Ugovoru o Europskoj Uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke i nije vezana njom niti podliježe njezinoj primjeni,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Jedini članak

1. Zajednica će pristupiti Haškoj konferenciji o međunarodnom privatnom pravu (HCCH) izjavom o prihvatanju Statuta HCCH-a (Statuta), kao što je navedeno u Prilogu I. ovoj Odluci, čim HCCH donese službenu odluku o prihvatanju Zajednice u članstvo.

2. Zajednica će također položiti izjavu o nadležnosti navodeći pitanja u pogledu kojih su joj njezine države članice prenijele nadležnost, kao što je utvrđeno u Prilogu II. ovoj Odluci, te izjavu o određenim pitanjima u vezi s HCCH-om, kao što je navedeno u Prilogu III. ovoj Odluci.

3. Ovime se predsjednika Vijeća ovlašćuje za provedbu postupaka potrebnih za stupanje na snagu stavaka 1. i 2.

4. Tekst Statuta priložen je ovoj Odluci kao Prilog IV.

5. Za potrebe ove Odluke, pojam „država članica” znači države članice osim Danske.

Sastavljeno u Luksemburgu 5. listopada 2006.

Za Vijeće
Predsjednik
K. RAJAMÄKI

PRILOG I.

Instrument pristupanja Haškoj konferenciji o međunarodnom privatnom pravu

Gosp. J.H.A. VAN LOON
Glavni tajnik
Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu
Scheveningseweg 6
2517 Den Haag
Nizozemska

Poštovani gospodine,

čast mi izvijestiti vas da je Europska zajednica odlučila pristupiti Haškoj konferenciji o međunarodnom privatnom pravu. Stoga vas molim da prihvatite ovaj instrument kojim Europska zajednica prihvaća Statut Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu u skladu s njegovim člankom 2A. Prilažem izjavu Europske zajednice u kojoj su navedena pitanja zbog kojih su joj njezine države članice prenijele nadležnost, kao i izjavu o određenim pitanjima u vezi s Haškom konferencijom o međunarodnom privatnom pravu.

Europska zajednica, službeno i bez zadržke, prihvaća sve obveze koje proizlaze iz članstva u Haškoj konferenciji o međunarodnom privatnom pravu, kao što je navedeno u Statutu, te službeno preuzima ispunjenje svojih obveza u vrijeme pristupanja.

Čast mi je, gospodine, s poštovanjem,

Predsjednik Vijeća Europske unije

PRILOG II.

Izjava o nadležnosti Europske zajednice u kojoj se navode pitanja zbog kojih su joj njezine države članice prenijele nadležnost

1. Izjave je donesena prema članku 2A. stavku 3. Statuta Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu i navodi pitanja u pogledu kojih su države članice prenijele nadležnost Europskoj zajednici.
2. Europska zajednica ima unutarnju nadležnost za usvajanje općih i posebnih mjera koje se odnose na međunarodno privatno pravo u raznim područjima u svojim državama članicama. Glede pitanja u djelokrugu rada HCCH-a, Europska zajednica posebno ima nadležnost prema glavi IV. Ugovora o EZ-u za usvajanje mjera u području pravosudne suradnje u građanskim stvarima s prekograničnim implikacijama ako je to potrebno za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta (članak 61. točka (c) i članak 65. Ugovora o EZ-u). Takve mjere uključuju:
 - (a) poboljšanje i pojednostavnjenje sustava prekogranične dostave sudskih i izvansudskih pismena; suradnju u izvođenju dokaza; priznavanje i izvršavanje odluka o građanskim i trgovačkim predmetima, uključujući odluke u izvansudskim predmetima;
 - (b) promicanje usklađenosti pravila mjerodavnih u državama članicama u vezi sa sukobom zakona i nadležnosti;
 - (c) uklanjanje prepreka za dobro funkcioniranje građanskih postupaka, ako je potrebno promicanjem usklađenosti pravila o građanskom parničnom postupku koja se primjenjuju u državama članicama.
3. U područjima koja ne spadaju u njezinu isključivu nadležnost, Europska zajednica poduzima mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti, samo ako i u onoj mjeri u kojoj države članice ne mogu postići ciljeve predloženog djelovanja te ih zbog opsega ili učinaka predloženog djelovanja bolje može postići Europska zajednica. Djelovanje Europske zajednice ne prelazi ono što je potrebno za postizanje ciljeva.
4. Nadalje, Europska zajednica je nadležna u drugim područjima koja mogu podlijegati konvencijama HCCH-a, kao u području unutarnjeg tržišta (članak 95. Ugovora o EZ-u) ili zaštite potrošača (članak 153. Ugovora o EZ-u).
5. Europska zajednica je primijenila svoju nadležnost usvajanjem brojnih instrumenata sukladno članku 61. točki (c) Ugovora o EZ-u, kao što su:
 - Uredba Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku,
 - Uredba Vijeća (EZ) br. 1348/2000 od 29. svibnja 2000. o dostavi u državama članicama sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima,
 - Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima,
 - Uredba Vijeća (EZ) br. 1206/2001 od 28. svibnja 2001. o suradnji između sudova država članica u izvođenju dokaza u građanskim ili trgovačkim stvarima,
 - Direktiva Vijeća 2003/8/EZ od 27. siječnja 2003. o unapređenju pristupa pravosuđu u prekograničnim sporovima utvrđivanjem minimalnih zajedničkih pravila o pravnoj pomoći u takvim sporovima,
 - Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000, i
 - Uredba (EZ) br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o uvođenju europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine.

Odredbe o međunarodnom privatnom pravu mogu se naći i u drugom zakonodavstvu Zajednice, posebno u području zaštite potrošača, osiguranja, financijskih usluga i intelektualnog vlasništva. Tako su direktive Zajednice, na koje je utjecala Haška konvencija o pravu mjerodavnom za određena prava u pogledu vrijednosnih papira koje drže posrednici, bile donesene na temelju članka 95. Ugovora o Europskoj zajednici.

6. Čak i ako u Ugovoru o EZ-u nema izričitog upućivanja na vanjsku nadležnost, iz prakse Suda Europske zajednice proizlazi da gore navedene odredbe Ugovora o EZ-u čine pravnu osnovu ne samo za unutarnje akte Zajednice, nego i za sklapanje međunarodnih sporazuma Zajednice. Zajednica može sklapati međunarodne sporazume kada god je unutarnja nadležnost već uporabljena radi usvajanja mjera za provedbu zajedničkih politika, kao što je gore navedeno, ili ako je međunarodni sporazum potreban za postizanje jednog od ciljeva Europske zajednice⁽¹⁾. Vanjska nadležnost Zajednice je isključiva u onoj mjeri u kojoj međunarodni sporazum utječe na unutarnja pravila Zajednice ili mijenja njihovo područje primjene⁽²⁾. U tom slučaju Zajednica, a ne države članice, trebaju ući u vanjske obveze s trećim državama ili međunarodnim organizacijama. Međunarodni sporazum može u potpunosti ili samo u određenoj mjeri potpadati pod isključivu nadležnost Zajednice.
7. Instrumenti Zajednice su uglavnom obvezujući za sve države članice. U pogledu glave IV. Ugovora o EZ-u koji čini pravnu osnovu za sudsku suradnju u građanskim stvarima, poseban se režim primjenjuje na Dansku, Irsku i Ujedinjenu Kraljevinu. Mjere poduzete na temelju glave IV. Ugovora o EZ-u nisu obvezujuće niti primjenjive u Danskoj. Irska i Ujedinjena Kraljevina sudjeluju u pravnim instrumentima usvojenim na temelju glave IV. Ugovora o EZ-u ako obavijeste Vijeće u tom smislu. Irska i Ujedinjena Kraljevina odlučile su sudjelovati u svim mjerama navedenim u gornjoj točki 5.
8. Opseg nadležnosti kojeg su države članice prenijele Europskoj zajednici prema Ugovoru o EZ-u, po prirodi, podliježe neprekidnom razvoju. Europska zajednica i njezine države članice će osigurati da se o svakoj promjeni nadležnosti Zajednice odmah obavijesti glavnog tajnika HCCH-a kao što je određeno u članku 2A. stavku 4. Statuta.

⁽¹⁾ Mišljenje 1/76 Suda, ECR 1977., str. 741; mišljenje 2/91, ECR 1993., str. I-1061; predmet 22/70(AETR); Komisija protiv Vijeća, ECR 1971., str. 263; predmet C-467/98 (otvoreno nebo), Komisija protiv Danske, ECR 2002., str. I-9519.

⁽²⁾ Predmet 22/70 (AETR), Komisija protiv Vijeća, predmet C-467/98 (otvoreno nebo), Komisija protiv Danske.

*PRILOG III.***Izjava Zajednice o određenim pitanjima u vezi s Haškom konferencijom o međunarodnom privatnom pravu**

Europska zajednica nastoji ispitati je li pristupanje postojećim Haškim konvencijama za koje postoji nadležnost Zajednice u njezinom interesu. Tamo gdje postoji takav interes, Europska će zajednica u suradnji s HCCH-om uložiti svaki napor za svladavanje poteškoća koje proizlaze iz odsutnosti klauzule kojom se predviđa pristupanje regionalne organizacije za ekonomsku integraciju tim konvencijama.

Europska zajednica nadalje nastoji omogućiti predstavnicima Stalnog ureda HCCH-a sudjelovanje na sastancima stručnjaka koje organizira Komisija Europskih zajednica na kojima se raspravlja o pitanjima od interesa za HCCH.

PRILOG IV.

STATUT HAŠKE KONFERENCIJE O MEĐUNARODNOM PRIVATNOM PRAVU

Vlade navedenih država:

Savezne Republike Njemačke, Austrije, Belgije, Danske, Španjolske, Finske, Francuske, Italije, Japana, Luksemburga, Norveške, Nizozemske, Portugala, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, Švedske i Švicarske,

S obzirom na trajnu narav Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu,

U želji da naglase tu narav,

Smatrajući da je u tu svrhu poželjno izraditi Statut konferencije,

Sporazumjele su se o sljedećim odredbama:

Članak 1.

Svrha Haške konferencije je raditi na postupnom sjedinjenju pravila o međunarodnom privatnom pravu.

Članak 2.

1. Članice Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu su države koje su već sudjelovale na jednom ili više zasjedanja Konferencije te koje prihvataju ovaj Statut.
2. Bilo koja druga država, čije je sudjelovanje s pravnoga gledišta od značaja za rad Konferencije, može postati članicom. O primanju novih država članica odlučuju vlade država sudionica, na prijedlog jedne ili više njih, većinom glasova, u roku od šest mjeseci od datuma na koji se taj prijedlog dostavi vladama.
3. Primitak proizvodi učinke po prihvatu ovoga Statuta od zainteresirane države.

Članak 2A.

1. Države članice mogu na sastanku o općim poslovima i politici, kad je nazočna većina država članica, većinom glasova odlučiti o primanju u članstvo i bilo koje regionalne organizacije za ekonomsku integraciju koja podnese zahtjev za članstvo glavnome tajniku. Spominjanje članica u ovome Statutu tada obuhvaća i takve organizacije članice, ako se izričito ne odredi drugačije. Primanje u članstvo proizvodi učinke po prihvatu Statuta od zainteresirane regionalne organizacije za ekonomsku integraciju.
2. Da bi ispunila uvjete za podnošenje zahtjeva za članstvo u Konferenciji, regionalnu organizaciju za ekonomsku integraciju moraju činiti isključivo suverene države koje su na nju prenijele nadležnost za niz pitanja iz djelokruga Konferencije, uključujući ovlast donošenja obvezujućih odluka za svoje države članice u spomenutim pitanjima.
3. Svaka regionalna organizacija za gospodarsku integraciju koja podnosi zahtjev za članstvo dužna je u vrijeme podnošenja toga zahtjeva dostaviti izjavu o nadležnosti kojom se preciziraju pitanja u pogledu kojih su joj nadležnost prenijele njezine države članice.
4. Svaka organizacija članica i njezine države članice dužne su osigurati da se o svakoj promjeni nadležnosti organizacije članice ili njezinu članstvu pisanim putem obavijesti glavni tajnik, koji će tu obavijest priopćiti ostalim članicama Konferencije.
5. Za države članice organizacije članice smatra se da zadržavaju nadležnost za sva pitanja za koja prijenos nadležnosti nije izričito izjavljen ili priopćen u pisanom obliku.
6. Svaka članica Konferencije može zatražiti od organizacije članice i njezinih država članica da dostavi informacije o tome je li organizacija članica ima nadležnost u pogledu nekog konkretnog pitanja koje je pred Konferencijom. Organizacija članica i njezine države članice osiguravaju da se te informacije dostave u slučaju takvoga zahtjeva.

7. Organizacija članica izvršava članska prava na alternativnoj osnovi sa svojim državama članicama, koje su i članice Konferencije, na područjima iz njihove nadležnosti.

8. Organizacija članica može o pitanjima iz svoje nadležnosti, na bilo kojemu zasjedanju Konferencije na kojemu ima pravo sudjelovati, imati broj glasova jednak broju svojih država članica koje su prenijele nadležnost na organizaciju članicu glede pitanja o kojemu je riječ te koje imaju pravo glasovanja na tome zasjedanju i za koje su se prijavile. Kad god organizacija članica koristi svoje pravo glasovanja, njezine države članice ne smiju koristiti svoje, i obratno.

9. „Regionalna organizacija za gospodarsku integraciju” znači međunarodna organizacija koju čine isključivo suverene države, na koju su njezine države članice prenijele nadležnost za niz pitanja, uključujući i ovlast za donošenje odluka obvezujućih za njezine države članice u tim pitanjima.

Članak 3.

1. Vijeće za opće poslove i politiku (u daljnjem tekstu: „Vijeće”), koje se sastoji od svih članica, upravlja radom Konferencije. Sastanci Vijeća se u načelu održavaju jednom godišnje.

2. Vijeće svoj rad osigurava putem Stalnoga ureda, čije aktivnosti usmjerava.

3. Vijeće ispituje sve prijedloge koji se namjeravaju uvrstiti na dnevni red Konferencije. Slobodno je u određivanju postupanja o takvim prijedlozima.

4. Nizozemski Stalni vladin odbor, uspostavljen kraljevskom uredbom od 20. veljače 1897. u svrhu promicanja kodifikacije međunarodnoga privatnog prava, dužan je, nakon konzultacija s članicama Konferencije, odrediti datum diplomatskih zasjedanja.

5. Stalni vladin odbor obraća se Vladi Nizozemske radi sazivanja članica. Predsjedatelj Stalnoga vladinog odbora predsjedava zasjedanjima Konferencije.

6. Redovna zasjedanja Konferencije se, u načelu, održavaju svake četiri godine.

7. Prema potrebi, Vijeće može, nakon savjetovanja sa Stalnim vladinim odborom, zatražiti od nizozemske vlade sazivanje izvanrednog zasjedanja Konferencije.

8. Vijeće može savjetovati Stalni vladin odbor glede bilo kojih drugih pitanja bitnih za Konferenciju.

Članak 4.

1. Stalni ured ima sjedište u Haagu. Sastoji se od glavnog tajnika i četiri tajnika koje imenuje nizozemska vlada na prijedlog Stalnoga vladinog odbora.

2. Glavni tajnik i tajnici moraju posjedovati odgovarajuće pravno znanje i praktično iskustvo. Kod njihovoga imenovanja mora se također uzeti u obzir raznolikost zemljopisne zastupljenosti kao i pravna stručnost.

3. Broj tajnika može se povećati u dogovoru s Vijećem te u skladu s člankom 9.

Članak 5.

Pod vodstvom Vijeća, Stalni ured zadužen je za:

a) pripremu i organizaciju zasjedanja Haške konferencije i sastanaka Vijeća te svih posebnih komisija,

b) rad tajništva zasjedanja i sastanaka predviđenih prethodnim stavkom,

c) sve zadaće obuhvaćene aktivnostima tajništva.

Članak 6.

1. Radi olakšanja komunikacije između članica konferencije i Stalnoga ureda, Vlada svake od država članica određuje nacionalno tijelo, a svaka organizacija članica tijelo za kontakt.

2. Stalni ured može voditi prepisku sa svim tako određenim tijelima, kao i s nadležnim međunarodnim organizacijama.

Članak 7.

1. Zasjedanja, a u intervalu između zasjedanja, Vijeće, mogu osnivati posebna povjerenstva za pripremu nacrtu konvencija ili za proučavanje svih pitanja međunarodnoga privatnog prava koja su u djelokrugu Konferencije.
2. Zasjedanja, Vijeće i posebna povjerenstva dužni su u najvećoj mogućoj mjeri postupati na temelju konsenzusa.

Članak 8.

1. Proračunski troškovi Konferencije dijele se među državama članicama Konferencije.
2. Organizacija članica nije dužna doprinosom sudjelovati u godišnjemu proračunu Konferencije dodatno uz doprinos svoje države članice ali je dužna platiti svotu koju utvrdi Konferencija u dogovoru s organizacijom članicom za pokriće administrativnih troškova koji proizlaze iz njezina članstva.
3. U svakom slučaju, putne i životne troškove izaslanika u Vijeću i posebnim povjerenstvima plaćaju zastupljene članice.

Članak 9.

1. Proračun Konferencije svake se godine dostavlja na odobrenje Vijeću diplomatskih predstavnika država članica u Den Haagu.
2. Ovi predstavnici među državama članicama raspodjeljuju troškove koji su tim proračunom njima određeni za plaćanje.
3. Diplomatski predstavnici u tu se svrhu sastaju pod predsjedanjem ministra vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske.

Članak 10.

1. Troškovi koji rezultiraju iz redovnih i izvanrednih zasjedanja Konferencije snosi Vlada Nizozemske.
2. U svakom slučaju, putne i životne troškove izaslanika plaćaju odnosne članice.

Članak 11. (Samo francuski tekst)

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent Statut ou aux Règlements.

Članak 12.

1. Izmjene Statuta moraju se usvojiti konsenzusom država članica nazočnih na zasjedanju o općim poslovima i politici.
2. Te izmjene stupaju na snagu, za sve članice, tri mjeseca nakon što ih odobre dvije trećine država članica u skladu s njihovim unutarnjim postupcima, ali ne prije nego što protekne devet mjeseci od datuma njihova usvajanja.
3. Zasjedanje spomenuto u stavku 1. može konsenzusom mijenjati rokove iz stavka 2.

Članak 13.

Radi omogućavanja njihova izvršavanja, odredbe ovoga Statuta bit će dopunjene Poslovnikom. Poslovnik utvrđuje Stalni ured te ga dostavlja diplomatskome zasjedanju, Vijeću diplomatskih predstavnika ili Vijeću za opće poslove i politiku na odobrenje.

Članak 14.

1. Ovaj Statut dostavlja se radi prihvaćanja vladama država koje su sudjelovale na jednome ili više zasjedanja Konferencije. Stupa na snagu čim ga prihvati većina država zastupljenih na sedmom zasjedanju.
2. Izjava o prijatu polaže se kod nizozemske vlade koja s time upoznaje vlade navedene u stavku 1. ovoga članka.

3. Nizozemska vlada, u slučaju primitka nove članice, izvješćuje sve članice o izjavi nove članice o prihvatu.

Članak 15.

1. Svaka članica može otkazati ovaj Statut po proteku razdoblja od pet godina od datuma njegova stupanja na snagu pod uvjetima iz članka 14. stavka 1.
2. Obavijest o otkazivanju dostavlja se Ministarstvu vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske najmanje šest mjeseci prije isteka proračunske godine Konferencije, te proizvodi pravne učinke po isteku te godine, ali samo za članicu koja je dostavila obavijest o tome.

Engleski i francuski tekst Statuta, kako su izmijenjeni i dopunjeni..... 200..., jednako su vjerodostojni.
